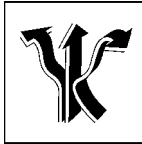

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ
з дисципліни
“КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО”
(для бакалаврів)**

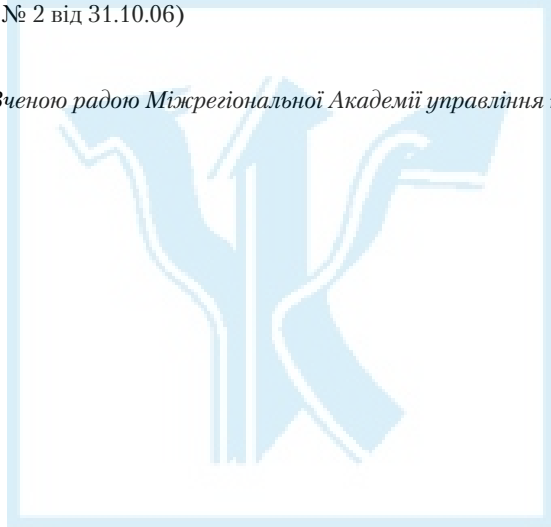
МАУП

Київ 2007

Підготовлено професором кафедри правоохоронної діяльності
П. М. Кубраком

Затверджено на засіданні кафедри правоохоронної діяльності
(протокол № 2 від 31.10.06)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Кубрак П. М. Методичні рекомендації щодо забезпечення самостійної роботи студентів з дисципліни “Кримінально-процесуальне право” (для бакалаврів). — К.: МАУП, 2007. — 33 с.

Методичні рекомендації містять пояснювальну записку, зміст дисципліни, теми самостійної роботи студентів, питання для самоконтролю, практичні та тестові завдання, теми рефератів, методичні вказівки до підготовки рефератів, а також список літератури.

© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП),
2007

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Самостійна робота студентів є складовою навчального процесу, основним засобом опанування навчального матеріалу у позааудиторний час.

Мета самостійної роботи студентів з дисципліни “Кримінально-процесуальне право” — засвоїти в повному обсязі навчальну програму і сформувати самостійність як особистісну рису та важливу професійну якість, сутність якої полягає в умінні систематизувати, планувати та контролювати власну діяльність.

Завдання самостійної роботи студентів з дисципліни — засвоєння, закріплення та систематизація відповідних теоретичних знань, а також їх застосування при виконанні практичних завдань. Самостійна робота забезпечує підготовку студентів до поточних аудиторних занять.

Зміст самостійної роботи студентів з дисципліни “Кримінально-процесуальне право” визначається навчальною програмою дисципліни, а також цими методичними матеріалами.

До основних форм самостійної роботи студентів з дисципліни “Кримінально-процесуальне право” належать такі:

- опрацювання прослуханого лекційного матеріалу, обов’язкових і додаткових наукових літературних джерел;
- вивчення окремих тем або питань, передбачених для самостійного опрацювання;
- виконання домашніх завдань;
- виконання та письмове оформлення схем, порівняльних таблиць та інших робіт;
- підготовка до практичних занять;
- підготовка до різних форм поточного контролю;
- пошук та огляд літературних джерел за заданою проблематикою;
- аналітична робота з науковими літературними джерелами.

У процесі самостійної підготовки до практичних занять студенти повинні опрацювати прослуханий лекційний матеріал, всебічно розглянути зміст питань, що становлять предмет розгляду занять, проаналізувати відповідні навчальні літературні джерела, нормативно-правові акти. Студенти перевіряють рівень засвоєння знань самостійно, відповідаючи на питання для самоконтролю.

Домашнє завдання з дисципліни студенти виконують з метою закріплення та поглиблення теоретичних знань, а також вмінь щодо навчального матеріалу, винесеного для самостійного опрацювання. Разом із вивченням законодавства слід також вивчати і аналізувати практику кримінального судочинства, причини, що зумовлюють прийняття законів, а також ставлення до цих законів представників органів дізнання, досудового слідства, прокурорів, суддів і громадськості. Вивченню підлягають насамперед чинні нормативно-правові акти, ті, що втратили значення, а також законодавчі акти зарубіжних країн з метою дослідження історичного генезису відповідних інститутів кримінально-процесуального права.

Практичні завдання мають на меті закріпити теоретичні знання і головне — сформувані навички роботи з нормативно-правовими актами. Перед тим як починати розв'язувати завдання, що відтворюють ситуації, які виникають у практиці кримінального судочинства, слід засвоїти теоретичні положення відповідних інститутів кримінального процесу України. Практичні завдання необхідно виконувати в письмовій формі з розгорнутим мотивованим розв'язанням. При виконанні домашніх завдань слід продемонструвати вміння самостійно аналізувати конкретні ситуації, аргументовано відповідати на поставлені питання, посилаючись на відповідні норми кримінально-процесуального законодавства.

Реферат є важливим і дієвим засобом для оптимізації глибокого опанування теорії та практики кримінального процесу України. Написання реферату з відповідного питання треба починати з ретельно продуманого вступу, де визначаються об'єкт, предмет, а також методи та обсяг дослідження відповідної наукової теми.

В основній частині цієї науково-дослідної роботи викладається зміст досліджуваної проблеми, який детермінує відповідні обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення та реформування чинного кримінально-процесуального законодавства.

Робота повинна завершуватись аргументованими висновками, які зумовлюються доведеними положеннями і логічно впливають зі змісту вступу та основної частини реферату.

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів:

- оцінка **“відмінно”** — студент повною мірою розкриває питання відповідної теми, винесеної для самостійного опрацювання, вільно оперує поняттями та науковою термінологією, демонс-

трує глибокi знання джерел, має власну позицію щодо відповідної проблематики і здатний аргументовано її доводити;

- оцінка **“добре”** – загалом рівень знань студента відповідає щойно викладеному, але при цьому він припускається неточних обґрунтувань, які не підтверджуються та не демонструються певними логічними доказами;
- оцінка **“задовільно”** – студент розкриває питання, винесені для самостійного опрацювання, у загальних рисах, розуміє їх сутність, намагається робити висновки, але при цьому припускається грубих помилок, викладає матеріал нелогічно, непослідовно;
- оцінка **“незадовільно”** – студент не розуміє суті питання, а тому не може відповісти на поставлені запитання та зробити відповідні висновки.

ЗМІСТ
дисципліни
“КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО”

№ пор.	Назва змістового модуля і теми	Лекції	ПЗ	Сам. роб.
1	2	3	4	5
	Змістовий модуль I. Загальні положення кримінально-процесуального права			
1	Поняття і сутність кримінального процесу	4	2	—
2	Історія розвитку кримінально-процесуального права України	2	4	—
3	Принципи кримінального процесу	4	2	—
4	Учасники кримінального процесу	4	—	—
5	Забезпечення захисту прав і свобод людини у кримінальному процесі України	2	—	4
6	Докази і доказування	2	4	—
7	Процесуальні документи	4	—	—

1	2	3	4	5
	Змістовий модуль II. Провадження досудового слідства			
8	Порушення кримінальної справи	4	—	—
9	Досудове розслідування: загальні положення	2	2	—
10	Слідчі дії	4	2	—
11	Виявлення та усунення причин і умов, що сприяють скоєнню злочинів	2	—	4
12	Притягнення як обвинуваченого	4	—	—
13	Запобіжні заходи	4	—	—
14	Зупинення досудового слідства	—	—	4
15	Завершення досудового слідства	2	2	—
16	Прокурорський нагляд і судовий контроль за виконанням законів органами дізнання та досудового слідства	4	—	10
	Змістовий модуль III. Провадження кримінальної справи на судових стадіях			
17	Підсудність і попередній розгляд справи суддею	4	2	—
18	Судовий розгляд і ухвалення вироку	2	2	—
19	Провадження в апеляційній та касаційній інстанціях	2	2	—
20	Виконання вироку	2	2	—
	Змістовий модуль IV. Перегляд судових рішень у порядку виключного провадження			
21	Перегляд судових рішень у порядку виключного провадження	2	2	—
22	Особливі форми провадження	2	—	12

1	2	3	4	5
23	Реабілітація у кримінальному судочинстві та відшкодування шкоди, заподіяної громадянину порушенням закону	2	2	10
24	Міжнародне співробітництво у сфері кримінального судочинства	—	1	10
25	Кримінально-процесуальне право зарубіжних країн	—	—	16
Разом годин: 162		64	27	74

ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Змістовий модуль I. Загальні положення кримінально-процесуального права

Тема 2. Історія розвитку кримінально-процесуального права України

Питання для самоконтролю

1. Загальна характеристика джерел давньоруського кримінального судочинства.
2. Кримінальне судочинство за Руською Правдою.
3. Поняття доказів за давньоруським кримінальним судочинством.
4. Загальна характеристика процесуальних дій за давньоруським кримінальним судочинством.
5. Загальна характеристика кримінального судочинства в період Литовсько-Руської доби.
6. Загальна характеристика кримінального судочинства в Україні за часів Речі Посполитої після Люблінської унії 1569 року.
7. Кримінальне судочинство в період Козацько-Гетьманської держави.
8. Кримінальне судочинство України після входження її до складу Російської імперії в період до 1864 р.
9. Кримінальне судочинство на українських землях у складі Австро-Угорської імперії.

10. Кримінальне судочинство України в Російській імперії після судово-правової реформи 1864 року.
11. Кримінальне судочинство в Україні в період існування СРСР.

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю джерел давньоруського кримінального процесуального законодавства і періоду Литовсько-Руської доби.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведені далі питання з посиланням на кримінально-процесуальне законодавство.

1. Джерела кримінального судочинства давньоруської держави.
2. Основні риси кримінального судочинства за Руською Правдою.
3. Процесуальні дії за давньоруським кримінальним судочинством.
4. Риси кримінального судочинства періоду Литовсько-Руської доби.
5. Кримінальне судочинство України-Русі за часів Речі Посполитої після Люблінської унії 1569 р.
6. Кримінальне судочинство в період Козацько-Гетьманської держави.
7. Основні риси кримінального судочинства України після входження її до складу Російської імперії в період 1648–1864 рр.
8. Кримінальне судочинство Російської імперії в період 1864–1917 рр.
9. Основні риси кримінального судочинства України в період існування СРСР.

Завдання 3. Підготуйте реферат за темою “Реформа кримінального судочинства Російської імперії 1864 року”.

Завдання 4. Підготуйте реферат за темою “Кримінальне судочинство України в період 1917–1922 рр.”.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

1. До першоджерел кримінального процесуального законодавства давньоруської держави належать:

- 1) громадянська присяга херсонеситів;
- 2) повість минулих літ;
- 3) церковне законодавство;
- 4) міжнародні договори Русі з Візантією;
- 5) княже законодавство.

2. До джерел кримінального судочинства часів Київської Русі належать:

- 1) Римське приватне право;
- 2) Римське публічне право;
- 3) Руська Правда;
- 4) Статут Великого князя Володимира “Про церковні суди”;
- 5) Статут Великого князя Ярослава “Про церковні суди” (Просторова редакція).

3. До першоджерел кримінального судочинства України часів Литовсько-Руської держави належать:

- 1) Хроніка Київського Михайлівського монастиря;
- 2) Городецький привілей;
- 3) Судебник короля Казимира Ягеловича 1468 р.;
- 4) Руська Правда;
- 5) Статути Великого князя Литовського 1529, 1557, 1566, 1588 рр.

4. До першоджерел кримінального судочинства України часів Російської імперії в період 1864–1917 рр. належать:

- 1) Військовий Артикул імператора Петра Першого;
- 2) законодавство Запорозької Січі;
- 3) Статут кримінального судочинства 1864 р.;
- 4) Устрій судових установлень 1864 р.;
- 5) Маніфест про вдосконалення державного порядку від 17 жовтня 1905 р.

Література [12; 13; 16]

Тема 5. Забезпечення захисту прав і свобод людини у кримінальному процесі України

Питання для самоконтролю

1. Поняття прав і свобод людини.
2. Поняття системи гарантій захисту прав і свобод людини у кримінальному процесі.
3. Поняття системи гарантій захисту прав і свобод людини в міжнародному праві.
4. Становлення принципу права людини.
5. Міжнародний білль про права людини.
6. Права людини в рішеннях міжнародних конференцій.

7. Принцип неприпустимості звуження гарантованих прав і свобод людини.
8. Сфера особистого життя людини.
9. Гарантії недоторканності житла, таємниці телефонних розмов і листування.
10. Забезпечення безпеки учасників кримінального процесу.
11. Припустимість застосування засобів процесуального примусу.

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю про відповідність кримінального процесу України міжнародно-правовим стандартам про права та свободи людини і громадянина.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведені далі питання з посиланнями на законодавство.

1. Значення Основного Закону України про захист прав і свобод людини у кримінальному процесі.
2. Сутність і значення засад кримінального судочинства.
3. Гарантії захисту прав і свобод людини у кримінальному процесі України.
4. Значення Європейської конвенції про права та свободи людини.
5. Значення для національного законодавства України практики Європейського суду з прав людини.
6. Міжнародно-правове законодавство про захист прав і свобод людини у кримінальному судочинстві України.
7. Механізм забезпечення прав і свобод людини у кримінальному судочинстві.
8. Міжнародний принцип всезагальної поваги до прав людини.

Завдання 3. Підготуйте реферат за темою “Право на забезпечення безпеки у кримінальному процесі”.

Завдання 4. Підготуйте реферат за темою “Принцип неприпустимості звуження гарантованих прав і свобод людини”.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

1. До нормативних актів, що закріплюють права і свободи людини у кримінальному судочинстві, належать:
 - 1) Біблія;
 - 2) Коран;

- 3) міжнародно-нормативні акти універсального характеру;
 - 4) міжнародно-правові акти Ради Європи;
 - 5) кримінально-процесуальне законодавство України.
- 2. До правового статусу людини і громадянина в національному праві належать:**
- 1) громадянство України як елемент правового статусу;
 - 2) правовий статус іноземців і осіб без громадянства;
 - 3) правовий статус біженців;
 - 4) християнські заповіді;
 - 5) права та обов'язки учасників кримінального судочинства.
- 3. До засад, що визначають права і свободи людини у кримінальному судочинстві, належать:**
- 1) патріотизм, чесність, порядність, невідкупність державних органів і службових осіб, які здійснюють кримінальне судочинство України;
 - 2) присяга адвокатів, державних службовців і військовослужбовців;
 - 3) принципи, закріплені в Основному Законі України;
 - 4) принципи, закріплені у Кримінально-процесуальному кодексі України.
- 4. До правового механізму забезпечення реалізації прав і свобод людини та громадянина у кримінальному судочинстві належать:**
- 1) соціально-культурні та світоглядні ідеї про права людини і громадянина;
 - 2) конституційний механізм забезпечення прав і свобод людини та громадянина;
 - 3) визначена у кримінально-процесуальному законодавстві система правових гарантій, які забезпечують законність обмеження прав і свобод людини і громадянина при провадженні кримінального судочинства;
 - 4) судовий контроль і прокурорський нагляд за дотриманням прав і свобод людини і громадянина у кримінальному процесі України;
 - 5) діяльність Європейської комісії з прав людини і юридична практика Європейського суду з прав людини.

Література [1–5; 8–11; 14; 19; 24]

Змістовий модуль II. Провадження досудового слідства

Тема 11. Виявлення та усунення причин та умов, що сприяють скоєнню злочинів

Питання для самоконтролю

1. Завдання кримінального судочинства України.
2. Поняття та класифікація причин, що сприяють скоєнню злочинів.
3. Поняття та класифікація умов, що сприяють скоєнню злочинів.
4. Предмет доказування та з'ясування причин і умов, що сприяють скоєнню злочину при провадженні кримінальної справи.
5. Поняття кримінально-процесуальних способів встановлення причин та умов, що сприяють скоєнню злочину.
6. Поняття процесуальних засобів усунення причин та умов, що сприяють скоєнню злочину.
7. Форми усунення причин і умов, що сприяють скоєнню злочину.
8. Подання слідчого; зміст, форма та обов'язковість його виконання.
9. Діяльність прокурора з усунення причин та умов, що сприяють порушенню законності у кримінальному судочинстві України.
10. Діяльність суду з виявлення та усунення причин і умов, що сприяють скоєнню злочинів.

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю причин і умов, що сприяють скоєнню злочину, та відповідні процесуальні способи їх виявлення і усунення.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведені далі питання з посиланням на законодавство.

1. Поняття та класифікація причин скоєння злочину.
2. Поняття та класифікація умов, що сприяють скоєнню злочину.
3. Необхідність з'ясування та усунення причин і умов, що сприяють скоєнню злочину.
4. Процесуальні способи з'ясування причин та умов, що сприяють скоєнню злочину.
5. Форми усунення причин і умов, що сприяють скоєнню злочину.

6. Значення прокурорського контролю за усуненням причин і умов, що сприяють скоєнню злочину.
7. Значення суду в усуненні причин і умов, що сприяють скоєнню злочину.
8. Значення громадськості в усуненні причин і умов, що сприяють скоєнню злочину.
9. Значення засобів масової інформації в усуненні причин і умов, що сприяють скоєнню злочинів.

Завдання 3. Підготуйте реферат за темою “Засоби масової інформації в усуненні причин і умов, що сприяють скоєнню злочинів”.

Завдання 4. Підготуйте реферат за темою “Прокурорський нагляд і судовий контроль у забезпеченні виконання вимог кримінально-процесуального законодавства з усунення причин і умов, що сприяють скоєнню злочину”.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

- 1. Під поняттям причини, що сприяють скоєнню злочину, слід розуміти:**
 - 1) недосконалість кримінального законодавства;
 - 2) недосконалість кримінально-процесуального законодавства;
 - 3) зовнішні загрози Україні;
 - 4) недостатній рівень теоретичних розробок щодо заходів протидії злочинності;
 - 5) об’єктивні обставини та особливості особистості обвинуваченого, що зумовили і детермінували обставини, через які він скоїв злочин.
- 2. До умов, що сприяють скоєнню злочину, належать:**
 - 1) наявність злочинності як наслідок існування антагоністичних класів в Україні;
 - 2) існування в суспільстві соціальної несправедливості;
 - 3) природна схильність обвинуваченого до скоєння злочину;
 - 4) обставини, які полегшують скоєння та приховування злочину.
- 3. До причин, що сприяють скоєнню злочину, належать:**
 - 1) існування в суспільстві гострої соціальної несправедливості;
 - 2) несприятливі соціальні умови формування особистості обвинуваченого;
 - 3) несприятливі умови формування особистості обвинуваченого в сім’ї;

4) психічне захворювання обвинуваченого, через яке він не здатний усвідомлювати власних дій.

4. До суб'єктів виявлення та усунення причин і умов, що сприяють скоєнню злочину, належать:

- 1) глава держави — Президент України;
- 2) голова уряду України;
- 3) голова Служби безпеки України;
- 4) міністр внутрішніх справ України;
- 5) учасники кримінального судочинства, які здійснюють кримінальний процес України.

Література [1–4; 6; 11]

Тема 14. Зупинення досудового слідства

Питання для самоконтролю

1. Поняття зупинення досудового слідства.
2. Підстави зупинення досудового слідства.
3. Умови зупинення досудового слідства.
4. Правові наслідки зупинення досудового слідства.
5. Процесуальний порядок зупинення досудового слідства.
6. Процесуальний порядок зупинення досудового слідства, якщо невідоме місцеперебування обвинуваченого.
7. Процесуальний порядок зупинення досудового слідства, якщо психічне або інше тяжке захворювання обвинуваченого перешкоджає завершенню провадження у справі.
8. Процесуальний порядок зупинення досудового слідства, якщо не встановлено особу, яка скоїла злочин.
9. Підстави і процесуальний порядок оголошення розшуку обвинуваченого.
10. Підстави і процесуальний порядок відновлення зупиненого досудового слідства.

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю між підставами та процесуальним порядком зупинення досудового слідства, якщо невідоме місцеперебування обвинуваченого, і підставами та процесуальним порядком зупинення досудового слідства, якщо психічне або інше тяжке захворювання обвинуваченого перешкоджає завершенню провадження у справі.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведені далі питання з посиланням на законодавство.

1. Поняття зупинення досудового слідства.
2. Умови зупинення досудового слідства.
3. Правові наслідки зупинення досудового слідства.
4. Загальний процесуальний порядок зупинення досудового слідства.
5. Процесуальний порядок зупинення досудового слідства, якщо психічне або інше тяжке захворювання обвинуваченого перешкоджає завершенню провадження у справі.
6. Процесуальний порядок зупинення досудового слідства, якщо не встановлено особу, яка скоїла злочин.
7. Підстави і процесуальний порядок оголошення розшуку обвинуваченого.
8. Підстави і процесуальний порядок відновлення зупиненого досудового слідства.

Завдання 3. Підготуйте реферат за темою “Підстави та процесуальний порядок зупинення слідства”.

Завдання 4. Підготуйте реферат за темою “Оголошення обвинуваченого в розшук”.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

- 1. Під поняттям “зупинення досудового слідства” слід розуміти:**
 - 1) закриття провадження у кримінальній справі;
 - 2) завершення провадження досудового розслідування;
 - 3) тимчасове невиконання слідчих дій під час провадження досудового слідства;
 - 4) невиконання процесуальних дій у кримінальній справі у зв'язку з фізичною завантаженістю слідчого іншими кримінальними справами;
 - 5) тимчасову вимушену перерву у провадженні досудового слідства, зумовлену зазначеними в законі обставинами, які унеможливають його подальше провадження.
- 2. Досудове слідство у кримінальній справі зупиняється на таких підставах:**
 - 1) через виключну фізичну завантаженість слідчого розслідування інших, актуальніших злочинів;
 - 2) вказівки голови Верховного Суду України;

- 3) якщо невідоме місцеперебування обвинуваченого;
- 4) якщо психічне або інше тяжке захворювання обвинуваченого перешкоджає завершенню провадження у справі;
- 5) якщо не встановлено особу, яка скоїла злочин.

3. До правових наслідків рішення про зупинення досудового слідства належать:

- 1) кримінально-процесуальні;
- 2) кримінально-правові;
- 3) адміністративно-правові;
- 4) цивільно-правові;
- 5) припинення здійснення слідчих та інших процесуальних дій.

4. Зупинене досудове слідство відновлюється на таких підставах:

- 1) за необхідності направлення слідчим письмового запиту у кримінальній справі;
- 2) за вимогу або за вказівкою голови Верховного суду України;
- 3) за наявності підстав для закриття кримінальної справи;
- 4) за відсутності підстав до зупинення досудового слідства;
- 5) за необхідності та можливості здійснення слідчих дій за відсутності обвинуваченого.

Література [3; 11; 16]

Тема 16. Прокурорський нагляд і судовий контроль за виконанням законів органами дізнання та досудового слідства

Питання для самоконтролю

1. Основний Закон України про ключові напрями діяльності прокуратури.
2. Зміст повноважень прокурора за Законом України “Про прокуратуру”.
3. Повноваження прокурора у кримінальному судочинстві України.
4. Функція кримінального переслідування у кримінальному процесі України і значення прокурора в її здійсненні.
5. Повноваження прокурора щодо нагляду за законністю при провадженні дізнання.
6. Повноваження прокурора щодо нагляду за виконанням законів на стадії порушення кримінальної справи.

7. Повноваження прокурора щодо нагляду за виконанням законів при провадженні досудового слідства.
8. Судовий контроль за виконанням законів на стадії порушення кримінальної справи.
9. Судовий контроль за виконанням законів після завершення досудового слідства.
10. Судовий контроль за законністю обмеження конституційних прав учасників кримінального судочинства при провадженні досудового розслідування.

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю судового контролю та прокурорського нагляду за виконанням законів на стадії порушення кримінальної справи і провадження досудового розслідування.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведені далі питання з посиланням на законодавство.

1. Роль прокурора у виконанні функції кримінального переслідування.
2. Прокурорський нагляд за дотриманням законності на стадії порушення кримінальної справи.
3. Засоби процесуального впливу прокурора на порушників закону при досудовому провадженні кримінальної справи.
4. Порядок оскарження прокурору рішень органу дізнання та слідчого при провадженні дізнання і досудового слідства.
5. Значення прокурорського нагляду за дотриманням законності в разі обмеження конституційних прав громадяни при провадженні дізнання та досудового слідства.
6. Сутність співвідношення правосуддя і судового контролю за дотриманням конституційних прав громадян при провадженні дізнання та досудового слідства.
7. Процесуальний порядок оскарження рішень органів дізнання, слідчого, прокурора при провадженні дізнання та досудового слідства.
8. Судовий контроль при застосуванні заходів процесуального примусу при провадженні дізнання та досудового слідства.

Завдання 3. Підготуйте реферат за темою “Співвідношення прокурорського нагляду та судового контролю за виконанням законів при провадженні дізнання і досудового слідства”.

Завдання 4. Підготуйте реферат за темою “Судовий контроль за виконанням законів на стадії порушення кримінальної справи”.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

1. Під прокурорським наглядом за виконанням законів при провадженні дізнання і досудового слідства слід розуміти:

- 1) безпосереднє адміністративне управління прокурором органами дізнання і досудового слідства;
- 2) безпосередній контроль за підбором кваліфікованих кадрів для органів дізнання і досудового слідства;
- 3) безпосередня участь прокурора у процесі дізнання і досудового слідства;
- 4) безпосереднє управління прокурором процесом провадження дізнання і досудового слідства;
- 5) нагляд прокурора за додержанням законів органами, які здійснюють дізнання і досудове слідство.

2. При здійсненні прокурорського нагляду за додержанням і застосуванням законів при провадженні дізнання та досудового слідства прокурор має такі повноваження:

- 1) безперешкодно за посвідченням, що підтверджує обійману посаду, входити до приміщень органів державної влади та органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ та організацій незалежно від їх форм власності, підприємчаності чи приналежності, до військових частин, установ без особливих перепусток з метою збирання, накопичення та використання на власний розсуд комерційної та конфіденційної таємниці;
- 2) вимагати від органів дізнання і досудового слідства для перевірки кримінальні справи, документи, матеріали та інші відомості про скоєні злочини, процес дізнання, досудового слідства і встановлення осіб, які скоїли злочин;
- 3) перевіряти не рідше як один раз на місяць виконання вимог закону про прийняття, реєстрацію і вирішення заяв і повідомлень про скоєні злочини або такі, що готуються;
- 4) скасовувати незаконні й необґрунтовані постанови слідчого та осіб, які здійснюють дізнання, давати письмові вказівки про розслідування злочинів, а також відповідні санкції на виконання слідчих дій;

- 5) давати санкції на обшук у житлі чи приватному володінні, на взяття під варту як запобіжного заходу.
- 3. Судовий контроль за виконанням законів при провадженні дізнання і досудового слідства полягає в такому:**
- 1) здійсненні судового нагляду і застосуванні законів при провадженні дізнання та досудового слідства;
 - 2) безпосередньому адміністративному управлінні органами судової влади, підрозділами, органами дізнання і досудового слідства;
 - 3) реалізації в органах дізнання і досудового слідства програми відповідної політичної сили, що прийшла до влади;
 - 4) здійсненні правосуддя у кримінальних справах;
 - 5) контролі за діями і рішеннями щодо обмежень прав і свобод людини.
- 4. Судовий контроль за провадженням дізнання і досудового слідства здійснюється в таких процесуальних формах:**
- 1) письмових вказівок щодо спрямування процесів дізнання та досудового слідства;
 - 2) виклику представників органу дізнання та досудового слідства і вимагання від них усних чи письмових пояснень щодо стану провадження дізнання і досудового слідства;
 - 3) розгляду скарг щодо законності та обґрунтованості постанови про порушення або відмову в порушенні, або закритті кримінальної справи;
 - 4) розгляду подань органу дізнання, слідчого і прокурора про застосування слідчих дій і заходів процесуального примусу, що обмежують права громадян, а також повернення кримінальної справи на додаткове розслідування;
 - 5) здійснення правосуддя.

Література [1–4; 6; 11]

Змістовий модуль IV. Перегляд судових рішень у порядку виключного провадження

Тема 22. Особливі форми провадження

Питання для самоконтролю

1. Застосування примусових заходів медичного характеру.
2. Підстави провадження у справах неосудних та обмежено осудних осіб.

3. Особливості предмета доказування у кримінальних справах неосудних та обмежено осудних осіб.
4. Загальні особливості провадження у справах про суспільно небезпечні діяння, здійснені неосудними особами, і злочини, скоєні обмежено осудними особами.
5. Особливості судового провадження у кримінальних справах неосудних та обмежено осудних осіб.
6. Рішення суду у справах неосудних і обмежено осудних осіб. Зміна і скасування примусових заходів медичного характеру.
7. Загальна характеристика особливостей провадження у кримінальних справах приватного обвинувачення.
8. Загальна характеристика протокольної форми досудової підготовки матеріалів.
9. Загальні особливості провадження у справах про злочини неповнолітніх і досудового провадження.
10. Особливості судового розгляду у справах про злочини неповнолітніх.

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю між провадженням у кримінальних справах приватного обвинувачення і загальним провадженням кримінальної справи.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведенні далі питання з посиланням на законодавство.

1. Загальні особливості провадження у справах про злочини неповнолітніх.
2. Предмет доказування у справах про злочини неповнолітніх.
3. Особливості досудового провадження у справах про злочини неповнолітніх.
4. Особливості судового розгляду у справах про злочини неповнолітніх.
5. Особливості провадження із застосуванням примусових заходів медичного характеру.
6. Особливості предмета доказування у справах неосудних та обмежено осудних осіб.
7. Особливості досудового провадження у справах про суспільно небезпечні діяння, здійснені неосудними особами, і злочини, скоєні обмежено осудними особами.

8. Особливості судового розгляду кримінальних справа щодо неосудних та обмежено осудних осіб.
9. Особливості провадження у кримінальних справах приватного обвинувачення.
10. Особливості протокольної форми досудової підготовки матеріалів.

Завдання 3. Підготуйте реферат за темою “Особливості провадження у кримінальних справах приватного обвинувачення”.

Завдання 4. Підготуйте реферат за темою “Особливості провадження із застосуванням примусових заходів медичного характеру”.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

1. До особливих (диференційованих) форм провадження належать:

- 1) провадження у кримінальних справах, пов'язане з участю іноземних громадян;
- 2) провадження у кримінальних справах, пов'язане з участю народних депутатів України;
- 3) особливості провадження у справах про злочини неповнолітніх;
- 4) особливості провадження із застосування примусових заходів медичного характеру;
- 5) особливості провадження протокольної форми підготовки матеріалів та у кримінальних справах приватного обвинувачення.

2. Особливості провадження у справах про злочини неповнолітніх полягають у такому:

- 1) стосуються предмета доказування;
- 2) стосуються особливостей порушення кримінальної справи;
- 3) пов'язані з участю у кримінальній справі захисника та інших осіб, відповідальних за виховання неповнолітнього або які беруть участь у його вихованні;
- 4) стосуються особливостей належності обвинуваченого до певного соціального стану;
- 5) стосуються застосування щодо неповнолітніх запобіжних та інших заходів процесуального примусу.

3. Особливості провадження із застосування примусових заходів медичного характеру полягають у такому:

- 1) підставах провадження;

- 2) стосуються предмета доказування;
- 3) стосуються віка обвинуваченого;
- 4) стосуються неосудності особи під час здійснення діяння;
- 5) стосуються досудового провадження та судового розгляду кримінальної справи.

4. Особливості провадження протокольної форми підготовки матеріалів пов'язані з таким:

- 1) визначеним Кримінально-процесуальним кодексом України колом злочинів, за якими передбачена спрощена форма досудової підготовки матеріалів;
- 2) спрощеним порядком провадження;
- 3) застосуванням запобіжних заходів, у тому числі взяття під варту;
- 4) прискороною формою провадження;
- 5) сумарною та протокольною формами дізнання.

Література [1–6; 11; 12; 16; 18; 19]

Тема 23. Реабілітація у кримінальному судочинстві та відшкодування шкоди, заподіяної громадянину порушенням закону

Питання для самоконтролю

1. Поняття та значення реабілітації у кримінальному процесі.
2. Соціально-правова природа реабілітації в кримінальному процесі.
3. Реабілітація — форма відповідальності держави перед особою у кримінальному процесі.
4. Підстави реабілітації у кримінальному процесі.
5. Процесуальний порядок реабілітації у кримінальному процесі.
6. Юридична природа і галузева належність інституту реабілітації.
7. Поняття, сутність та критерії незаконних процесуальних дій і рішень.
8. Кримінально-процесуальні правопорушення як чинники, що зумовлюють право на реабілітацію.
9. Відшкодування майнової шкоди, заподіяної особі незаконним кримінальним переслідуванням.
10. Компенсація моральної шкоди, заподіяної особі незаконним кримінальним переслідуванням.

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю підстав галузевої належності інституту реабілітації.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведені далі питання з посиланням на законодавство.

1. Сутність та значення реабілітації у кримінальному процесі.
2. Підстави реабілітації.
3. Соціальна і правова природа відповідальності держави перед особою за незаконні процесуальні дії і рішення.
4. Зміст реабілітації як форми відповідальності держави перед особою у кримінальному процесі.
5. Процесуальний порядок реабілітації у кримінальному судочинстві.
6. Юридична природа і галузева належність інституту реабілітації.
7. Поняття майнової і моральної шкоди, заподіяної особі незаконним кримінальним переслідуванням.
8. Кримінально-процесуальна реституція як спосіб відшкодування шкоди, заподіяної особі незаконним кримінальним переслідуванням.

Завдання 3. Підготуйте реферат за темою “Реабілітація як форма відповідальності держави перед особою у кримінальному процесі”.

Завдання 4. Підготуйте реферат за темою “Підстави та процесуальний порядок реабілітації у кримінальному процесі”.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

1. Під реабілітацією слід розуміти:

- 1) стан, коли особу відновлено у правах;
- 2) рішення про закриття кримінальної справи щодо громадянина або ухвалення виправдного вироку у зв'язку з відсутністю в його діях події злочину, складу злочину, недоведеністю його участі у скоєнні злочину;
- 3) обвинувальний вирок щодо особи, який набрав чинності;
- 4) процедуру, вид відповідальності держави перед громадянином за діяльність створених нею органів;
- 5) правовий інститут.

2. До підстав реабілітації належать:

- 1) думка громадськості;
- 2) стан висвітлення певної проблеми засобами масової інформації;
- 3) політико-правові підстави (ст. 3 Конституції України);
- 4) правові та фактичні підстави;
- 5) юридичні факти.

3. До видів відшкодування шкоди належать:

- 1) повернення;
- 2) компенсація;
- 3) поновлення порушених прав;
- 4) вибачення перед особою у приватному листі, телефонній розмові;
- 5) державна винагорода невинно потерпілим у кримінальному процесі.

4. Порядок відшкодування заподіяної шкоди такий:

- 1) реабілітація здійснюється в повному порядку після прийняття реабілітаційного рішення;
- 2) реабілітація здійснюється у зв'язку з похилим віком особи до прийняття відповідного процесуального рішення та постанови чи ухвали суду;
- 3) державний орган, що прийняв процесуальне рішення, зобов'язаний роз'яснити громадянину порядок поновлення порушених прав і відшкодування шкоди шляхом направлення йому повідомлення або складання про це протоколу;
- 4) визначається відповідним строком зверненням до суду щодо відшкодування заподіяної шкоди;
- 5) визначається відповідною постановою чи ухвалою суду.

Література [1–4; 6–9; 11; 12; 15; 16; 18; 19]

Тема 24. Міжнародне співробітництво у сфері кримінального судочинства

Питання для самоконтролю

1. Поняття імунітету працівників дипломатичних представництв і консульських установ зарубіжних держав.
2. Виключно всі іноземні громадяни не перебувають під повною юрисдикцією української держави.
3. Іноземні громадяни, які мають дипломатичний імунітет.

4. Іноземні громадяни, які мають обмежений дипломатичний імунітет.
5. Імунітет, пов'язаний із недоторканністю приміщень і документів.
6. Імунітет, пов'язаний з особистою недоторканністю та даванням показань.
7. Поняття та різновиди правової допомоги у кримінальних справах.
8. Поняття і порядок екстрадиції іноземної особи, яка скоїла злочин.
9. Поняття і порядок здійснення кримінального переслідування.
10. Інші види правової допомоги (передання предметів, повідомлення про обвинувальні вироки і відомості про судимість, виклики обвинуваченого або підсудного з-за кордону).

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю правової бази міжнародного співробітництва у сфері кримінального судочинства, визначеного документами ООН, Ради Європи та між країнами СНД.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведені далі питання з посиланням на законодавство.

1. Категорія іноземних громадян, які повністю перебувають під юрисдикцією української держави.
2. Категорія іноземних громадян, які мають дипломатичний імунітет у повному обсязі.
3. Категорія іноземних громадян, які мають обмежений дипломатичний імунітет.
4. Імунітет від кримінальної юрисдикції України.
5. Імунітет, пов'язаний з особистою недоторканністю приміщень і документів.
6. Поняття та різновиди правової допомоги у кримінальних справах.
7. Поняття та порядок екстрадиції.
8. Інші види міжнародної правової допомоги у кримінальних справах.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

1. До правової бази міжнародного співробітництва належать:

- 1) подання правової допомоги на підставі міжнародних угод, національного законодавства і на засадах взаємності та ввічливості;
- 2) міжнародні документи універсального характеру, прийняті Організацією Об'єднаних Націй;
- 3) регіональні документи регіонального характеру, прийняті Радою Європи; європейські конвенції “Про взаємну допомогу з питань карних справ” від 20 квітня 1959 р.; “Про видачу правопорушників” від 13 грудня 1957 р.; “Про передачу кримінальних справ” від 15 травня 1972 р.; “Про передачу засуджених осіб” від 21 березня 1983 р.;
- 4) конвенція про правову допомогу з цивільних і кримінальних справ між державами — членами СНД від 22 січня 1993 р.;
- 5) основний Закон Російської Федерації.

2. До форм міжнародного співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю належать:

- 1) порушення і(або) продовження кримінального переслідування;
- 2) екстрадиція осіб, які підлягають притягненню до кримінальної відповідальності або відбуттю покарання згідно з вироком суду; арешт осіб, які підлягають видачі; конвоювання осіб, яких видають у порядку екстрадиції; транзитне перевезення осіб, яких утримують під вартою;
- 3) видача предметів, що мають значення у кримінальній справі; вручення документів і допит громадян України, які перебувають за кордоном; виклик обвинувачуваних (підсудних), свідків, потерпілих та інших осіб;
- 4) обмін відомостями оперативно-розшукового, інформаційного характеру;
- 5) обмін відомостями, що характеризують політичну, соціальну та економічну ситуацію у країні (на засадах конфіденційності та взаємності).

3. Екстрадиція — це:

- 1) урегульований чинним Кримінально-процесуальним кодексом України процесуальний порядок взяття під варту обвинуваченого;

- 2) урегульований нормами Кримінально-процесуального кодексу України процесуальний порядок застосування запобіжного заходу — взяття під варту підозрюваного у скоєнні злочину;
 - 3) процедура, що полягає в переданні особи державою, де вона переховується, державі, на території якої було скоєно злочин;
 - 4) процедура, що полягає в переданні особи державою, де вона переховується, державі, якій злочином було заподіяно найбільшої шкоди;
 - 5) процедура, що полягає в переданні особи державою, де вона переховується, державі, громадянином якої є особа, для притягнення її до кримінальної відповідальності або для забезпечення виконання щодо неї обвинувального вироку суду.
- 4. До принципів здійснення екстрадиції належать:**
- 1) принцип подвійності кримінальності;
 - 2) видача особи для притягнення до кримінальної відповідальності здійснюється за умови, що у запитованій стороні передбачена кримінальна відповідальність за злочин, який передбачений у запитуючій стороні і за який передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на термін не менше одного року або тяжке покарання;
 - 3) видача особи для виконання вироку, коли за такий злочин у запитованій стороні передбачено покарання не менше 6 місяців або до тяжкого покарання;
 - 4) обов'язковість видачі однією державою іншій за запитом останньої осіб, які перебувають на її території, відповідно до умов, передбачених договором (конвенцією) для притягнення до кримінальної відповідальності або для виконання вироку;
 - 5) обов'язковість видачі особи з політичних мотивів і наявності у запитуючій державі за скоєний злочин покарання у вигляді смертної кари.

Література [1–11; 16; 19–25]

Тема 25. Кримінально-процесуальне право зарубіжних країн

Питання для самоконтролю

1. Загальні положення кримінально-процесуального права Федеративної Республіки Німеччини (ФРН).
2. Принципи кримінального процесу ФРН.

3. Органи, які здійснюють провадження у кримінальних справах ФРН. Ліквідація інституту досудового слідства в 1974 р.
4. Докази у кримінальному процесі ФРН.
5. Загальні положення та принципи кримінального судочинства Франції.
6. Органи, які здійснюють провадження у кримінальних справах Франції.
7. Докази у кримінальному процесі Франції.
8. Особливості кримінально-процесуального права Великої Британії.
9. Органи, які здійснюють кримінальне переслідування у Великої Британії.
10. Особливості кримінального процесу США.

Практичні завдання

Завдання 1. Складіть порівняльну таблицю між доказуваннями у кримінальних процесах України і Франції.

Завдання 2. Підготуйте письмові відповіді на наведені далі питання з посиланням на законодавство.

1. Особливості кримінально-процесуального права Франції.
2. Особливості кримінально-процесуального права ФРН.
3. Форма кримінального процесу Великої Британії.
4. Відмінності кримінальних процесів Великої Британії і США.
5. Характеристика доказів і доказування у кримінальному процесі ФРН.
6. Характеристика доказів і доказування у кримінальному процесі Франції.
7. Основні риси доказування у кримінальному процесі Великої Британії.
8. Відмінності в доказуванні Великої Британії та США.

Тестові завдання

Зазначте правильну відповідь.

1. **До характерних рис доказування у кримінальному процесі ФРН належать такі:**
 - 1) практична діяльність суду щодо збирання, дослідження та оцінки доказів;

- 2) врегульована нормами кримінально-процесуального права практична діяльність органів дізнання, досудового слідства, прокурора і суду;
 - 3) чітке доказування здійснюється виключно судом, а вільне доказування не регулюється нормами кримінально-процесуального права та не пов'язане процесуальною формою;
 - 4) мета доказування полягає у встановленні істини;
 - 5) дослідні положення (експертизи).
- 2. До характерних рис доказування у кримінальному процесі Франції належать такі:**
- 1) наявність трьох проблем: обов'язку доказування, засобів доказування і доказової сили;
 - 2) не існує чітких вимог до припустимості доказів;
 - 3) особлива доказова сила поліцейських документів;
 - 4) визнання обвинувачуваним своєї провини у скоєнні злочину є вирішальним доказом.
- 3. До характерних рис доказового права у кримінальному процесі Великої Британії належать такі:**
- 1) традиційне домінування доказового права у кримінальній юстиції;
 - 2) існування правил про докази;
 - 3) вільне тлумачення припустимості доказів "тільки щоб не викликав сумніву"; правила обмеження свободи суддів при оцінці доказів;
 - 4) особливості предмета доказування;
 - 5) обов'язок доказування повністю покладається на обвинувача.
- 4. До відмітних рис кримінально-процесуального доказування у США належать такі:**
- 1) генезис погляду щодо з'ясування істини у кримінальному процесі;
 - 2) правила доказування;
 - 3) особливості показань обвинуваченого; вирішальне значення визнання цим учасником процесу своєї провини;
 - 4) змагальність експертизи;
 - 5) категорична заборона використання таких сумнівних доказів, як показання анонімних свідків обвинувачення (поліцейських таємних агентів).

Література [12; 15–17]

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ПІДГОТОВКИ РЕФЕРАТІВ

Реферат — це самостійне дослідження одного з актуальних питань кримінального процесу, захистом якого студенти завершують вивчення відповідної теми дисципліни “Кримінально-процесуальне право”.

Мета реферату — допомогти студентам глибше засвоїти найбільш важливі питання теорії та практики кримінального процесу, перевірити їх уміння самостійно викладати теоретичні положення, працювати з літературою, нормативним матеріалом, правильно застосовувати і тлумачити чинне законодавство.

Перш ніж приступити до підготовки реферату, необхідно уважно ознайомитися з методичними вказівками, вивчити відповідні розділи в підручниках і необхідну основну і спеціальну літературу. Також слід уважно ознайомитися з чинним законодавством з цього питання і практикою його застосування.

Найбільш поширеною помилкою при написанні рефератів є механічне переписування тексту з навчальної, спеціальної або довідкової літератури. Студенти повинні з'ясувати суть питання, що досліджується в рефераті.

Розкриваючи теоретичні питання, студенти повинні прагнути до максимально повного і чіткого викладу всіх досліджуваних проблем. При цьому важливо показати можливі відмінності у трактуванні досліджуваних положень, навести порівняльний аналіз питань, які висвітлюються у спеціальній літературі.

Студентам, які приступають до підготовки реферату, потрібно не лише опанувати основний зміст вибраної теми, а й творчо підійти до аналізу фактичного матеріалу, установити зв'язки і закономірності, зробити обґрунтовані, правильні висновки.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Нормативна

1. *Конституція* України від 28 червня 1996 р. // ВВР України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. *Закон* України “Про внесення змін до Конституції України” від 8 грудня 2004 р. № 2222-IV.
3. *Кримінально-процесуальний* кодекс України із змінами від 21.06.01.

4. Закон України “Про прокуратуру” від 5 листопада 1991 р. // ВВР України. — 1991. — № 53. — Ст. 793.
5. Закон України “Про адвокатуру” від 19 грудня 1992 р. // ВВР України. — 1993. — № 9. — Ст. 62.
6. Закон України “Про судоустрій України” // ВВР України. — 2002. — № 27–28. — Ст. 180.

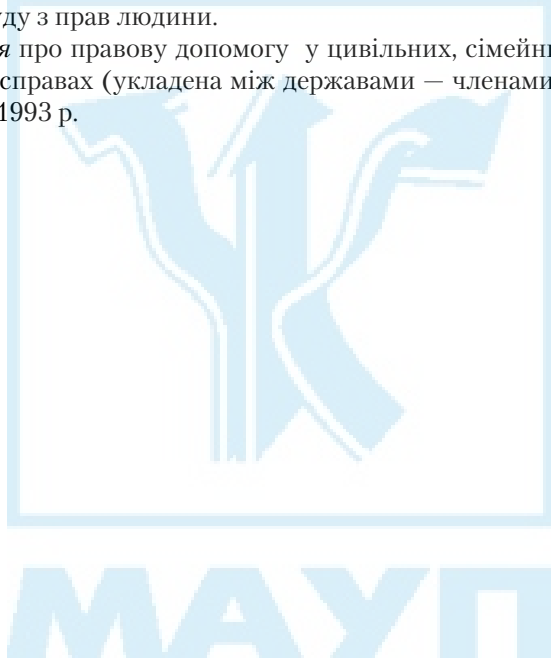
Основна

7. Чубарев В. Л., Мацко А. С. Україна в міжнародно-правових відносинах. Боротьба із злочинністю та взаємна правова допомога (книга перша): Зб. док. — К.: Юрінком, 1996. — 1186 с.
8. Акуленко В. І., Денисов В. Н., Максимов В. В. Україна в міжнародно-правових відносинах. Кн. 2. Правова охорона культурних цінностей. — К.: Юрінком Інтер, 1997. — 864 с.
9. *Международные акты о правах человека*: Сб. док. — М.: НОРМА-ИНФРА-М., 2000. — 784 с.
10. Законодавство України про судові та правоохоронні органи: Зб. законодав. і нормат. актів / Упоряд. О. Ф. Штанько. — К.: Вид-во Паливоди А. В., 2005. — 464 с.
11. Тертишник В. М. Науково-практичний коментар до Кримінально-процесуального кодексу України. — К.: А.С.К., 2004. — 1056 с.
12. Малярченко В. Т. Реформування кримінального процесу України в контексті європейських стандартів: теорія, історія і практика: Моногр. — К.: Ін Юре, 2004. — 544 с.
13. Иванов В. М. Практикум з історії держави і права України: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. — К.: МАУП, 2006. — 728 с.
14. Колодій А. М., Олійник А. Ю. Права людини і громадянина в Україні: Навч. посіб. — К.: Юрінком Інтер, 2004. — 336 с.
15. Шумило М. Є. Реабілітація в кримінальному процесі України: Моногр. — Х.: Арсіс, 2001. — 320 с.
16. Лобойко Л. М. Кримінально-процесуальне право: Навч. посіб. — К.: Істина, 2005. — 456 с.
17. Гуценко К. Ф., Головка Л. В., Філімонов Б. А. Кримінальний процес західних країн. — К., 2001. — 480 с.

Додаткова

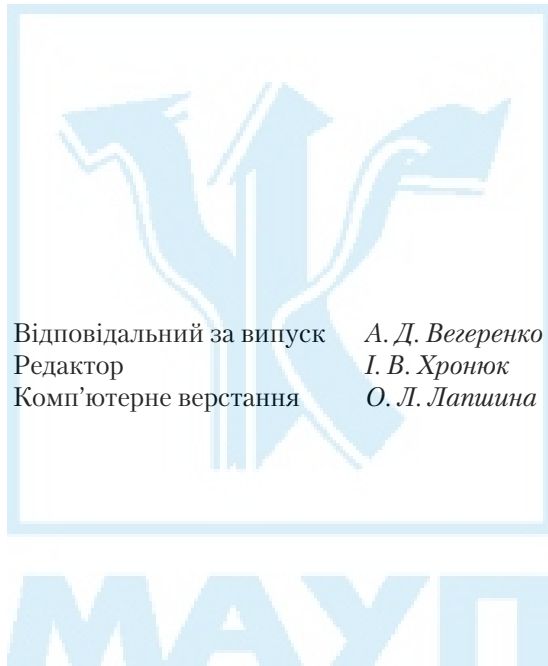
18. Загальна декларація прав людини. Прийнята Генеральною Асамблеєю ООН від 10 грудня 1948 р.

19. *Конвенція* про захист прав людини та основних свобод від 4 листопада 1950 р.
20. *Європейська конвенція* про взаємну допомогу з питань карних справ від 20 квітня 1959 р.
21. *Європейська конвенція* про передачу кримінальних справ від 15 травня 1972 р.
22. *Європейська конвенція* про видачу правопорушників від 13 грудня 1957 р.
23. *Конвенція* про передачу засуджених осіб від 21 березня 1983 р.
24. *Європейська угода* про осіб, що беруть участь у процесі Європейського суду з прав людини.
25. *Конвенція* про правову допомогу у цивільних, сімейних і кримінальних справах (укладена між державами — членами СНД) від 22 січня 1993 р.

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	3
Зміст дисципліни “Кримінально-процесуальне право”	5
Теми самостійної роботи студентів	8
Методичні вказівки до підготовки рефератів	30
Список літератури.....	31

Відповідальний за випуск *А. Д. Вегеренко*
Редактор *І. В. Хронюк*
Комп'ютерне верстання *О. Л. Лапшина*

Зам. № ВКЦ-2887

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП